

Powstanie Rzymu

---

21 kwietnia 753 roku p.n.e. jest uznany za datę powstania Rzymu - dzień, w którym Romulus stworzył enklawę dla niewolników i morderców, którzy trudnili się między innymi porywaniem kobiet Sabinów. Początkowo Rzym, leżący w Italii nad rzeką Tyber, był bardzo hojny w przydzielaniu praw politycznych ofiarowując obywatelstwo uprzywilejowanym społecznościom i byłym niewolnikom.

Mieszkańcy Italii
pracowali u boku
Rzymian jako poborcy
podatkowi i kupcy na
prowincjach. Nie zawsze
traktowano ich na równi
z Rzymianami.
Konfiskowano im ziemie i
dzierżawiono
Rzymianom, ich
miasteczka były nękane
przez aroganckich
rzymskich urzędników,
którzy żądali zbyt
gościnnego przyjęcia
podczas wizyt.

Koloseum

Ekspansja Rzymu
sprzyjała podziałowi
społecznemu, powstała

nowa grupa - ekwici,
która w niedługim czasie
uzyskała ekonomiczne i
polityczne znaczenie.
Mogli oni osiągnąć
ogromne bogactwo bez
nadzoru senatorów.
Podczas wojen z
Hannibalem, aktywność
ekonomiczna Rzymian
znacznie wzrosła dzięki
budowie statków,
zaopatrzeniu armii,
budowie dróg, robotom
publicznym, a przede
wszystkim podatkom.
Ekwici kontrolowali
powyższe działy
gospodarki, tworząc
przedsiębiorstwa robiące
interesy z państwem.

Szybko zaczęli oni być
znani ze swojej
pazerności i korupcji,
zgarniającej jedną trzecią
podatków, jako zysk
własny. Często
wykorzystywali swoje
olbrzymie fundusze by
manipulować na rynku
zboża w podległych
prowincjach, pożyczali
też pieniądze biorąc za
usługę do 48 procent.
Ich bogactwo pozwalało,
by kontrolować
gubernatorów uciekając
się do łapówek tam,
gdzie potrzebowali cichej
współpracy.

W I wieku p.n.e.

przedsiębiorcy ci czuli
się już na tyle mocni
ekonomicznie i
politycznie, że
sprawowali władzę
równocześnie z
senatorami.

W ciągu dwóch wieków
Rzym przekształcił się w
państwo-miasto i
panował nad basenem
Morza Śródziemnego.
Uboga społeczność
rolnicza stała się
handlową potęgą,
ściągnając bogactwa,
zboże i niewolników do
Italii. Przez cztery wieki
skutecznej adaptacji nie
stworzono jednak tak
elastycznych instytucji
publicznych, by mogły
udźwignąć ogrom zmian
społecznych i
gospodarczych.

Elita rzymska nie
wyznawała tradycyjnych
wartości, zaś instytucje
powstałe dla miast o
liczebności 10 tysięcy
nie mogły skutecznie
administrować
milionowym
mocarstwem.

Władza nie zaprzętała
sobie głowy tymi
problemami i działała
tylko w obliczu
katastrofy. Wkrótce
miało to stać się

największym kryzysem
wewnętrznym od
wieków.

Źródła:

*ancienthistory.about.co
m; encarta.msn.com;
fordham.edu*

Opublikowano w dniu 21.04.2017 r.

przez Wydział Informacji i Edukacji Antykorupcyjnej GSz CBA